

Nr 117.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 § och 2 § 1 mom. förordningen den 3 juni 1938 (nr 360) om lindring i obemedlades och mindre bemedlades tandvårdskostnader m. m.; given Stockholms slott den 27 februari 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 § och 2 § 1 mom. förordningen den 3 juni 1938 (nr 360) om lindring i obemedlades och mindre bemedlades tandvårdskostnader m. m.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Gustav Möller.

Förslag

till

Förordning

angående ändrad lydelse av 1 § och 2 § 1 mom. förordningen den 3 juni 1938 (nr 360) om lindring i obemedlades och mindre bemedlades tandvårdskostnader m. m.

Härigenom förordnas, att 1 § och 2 § 1 mom. förordningen den 3 juni 1938 om lindring i obemedlades och mindre bemedlades tandvårdskostnader m. m. skola erhålla följande ändrade lydelse.

1 §.

Där barn anmälts till regelbundet deltagande i folktandvård, som lands-ting anordnat med bidrag av statsmedel, åligger det den kommun, inom vilken barnet är mantalsskrivet, att till landstinget erlægga den årliga behandlingsavgift, som, enligt vad därom är särskilt stadgat, skall utgå för barnet.

Är barnet varken obemedlat eller mindre bemedlat, äger kommunen uttaga nämnda avgift av vederbörande målsman. Avgiftsbelopp, för vilket kommunen ej äger uttaga ersättning, skall icke vara att anse såsom fattigvård.

2 §.

1 mom. Har kommun anvisat till fattigvård ej hänförliga medel för bestridande av avgifter för folktandvård åt obemedlade vuxna, äger kommunen, enligt vad nedan i detta moment närmare sägs, erhålla ersättning av staten med hälften av kommunens kostnader i sådant hänseende.

Statsbidrag utgår för inom kommunen mantalsskrivna svenska medborgare, vilka genom intyg från vederbörande fattigvårdsmyndighet styrkt sig vara obemedlade, för avgifter, som avse:

- 1) behandling, som erfordras till avhjälpande av akuta tandbesvär;
- 2) uttagning av tänder, som ej kunna eller böra bevaras;
- 3) andra kirurgiska ingrepp, som ej utan olägenhet kunna uppskjutas;
- 4) nödvändig behandling av tänder, som böra bevaras;
- 5) behandling av tandköttssjukdomar och andra inflammationer i munhålan;
- 6) röntgenundersökningar, som befinnas nödvändiga; samt
- 7) tandvård på medicinska grunder enligt intyg av tjänsteläkare.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1942.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför
Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 27 februari 1942.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, anför:

Förut denna dag har Kungl. Maj:ts beslutit till riksdagen avlåta proposition (nr 116) angående anslag till folktandvården för budgetåret 1942/43.

I ett särskilt avsnitt av nämnda proposition behandlas frågan om meddelande av tandvård åt barn, som fullgör skolgång annorstädes än i sin hemort. Det framhålles såsom den mest praktiska utvägen att sådan tandvård meddelas barnet i anslutning till dess skolgång. Förutsättning härför vore emellertid, bland annat, att skyldighet föreläge för barnets mantals-skrivningskommun att till landstinget erlægga den årliga behandlingsavgiften för barnet.

I samband därmed meddelade jag min avsikt att senare anmäla förslag till de ändringar i förordningen den 3 juni 1938 (nr 360) om lindring i obemedlades och mindre bemedlades tandvårdskostnader m. m., som vore erforderliga för att dylik skyldighet skulle kunna anses åligga vederbörande kommun.

Anledningen till att för vinnande av nyssnämnda syfte ändring behöver vidtagas i 1938 års förordning är följande. I 1 § första stycket förordningen stadgas, att, om landsting med bidrag av statsmedel anordnat folktandvård inom kommun, det åligger kommunen att till landstinget erlægga de årliga behandlingsavgifter, vilka, enligt vad därom är särskilt stadgat, belöpa å till regelbundet deltagande i folktandvården anmälda barn inom kommunen. Skyldigheten att erlægga behandlingsavgifter avser sålunda endast den kommun, inom vilken folktandvården är anordnad. Har barn, som fullgör skolgång annorstädes än i sin hemort, deltagit i tandvård, som ordnats under skolans medverkan, kan hemortskommunen sålunda för närvarande ej åläggas svara för behandlingsavgiften.

I anledning härav har förslag till ändring av nämnda förordning upprättats.

Enligt det upprättade förslaget skulle 1 § första stycket så ändras, att, om barn anmäls till regelbundet deltagande i folktandvård, som landsting anordnat med bidrag av statsmedel, det skulle åligga den kommun, inom

vilken barnet vore mantalsskrivet, att till landstinget erlægga den årliga behandlingsavgiften för barnet.

Det föreslagna stadgandet i 1 § första stycket blir enligt 3 § förordningen tillämpligt jämväl där folktandvården anordnats av stad, som icke deltagit i landsting.

De ändringar, som enligt förslaget vidtagits i 1 § andra stycket förordningen, äro av allenast redaktionell innebörd.

Enligt 2 § 1 mom. första stycket förordningen utgår statsbidrag, därest medel för bestridande av avgifter för folktandvård åt obemedlade vuxna anvisats av kommun, »varom i 1 § förmäles», d. v. s. kommun, inom vilken folktandvård anordnats. Med hänsyn till de i förslaget vidtagna ändringarna i 1 § har i förslaget även nyssnämnda stycke så till vida ändrats, att de nyss citerade orden utgått. För att vinna överensstämmelse mellan 1 och 2 §§ har slutligen bestämmelserna i 2 § 1 mom. andra stycket om statsbidrag till tandvård för inom kommunen *kyrkoskrivna* svenska medborgare ändrats att avse inom kommunen *mantalsskrivna* svenska medborgare.

De nu föreslagna ändringarna i förordningen synas böra träda i kraft den 1 juli 1942.

Föredraganden hemställer härefter, att upprättat förslag till *förordning angående ändrad lydelse av 1 § och 2 § 1 mom. förordningen den 3 juni 1938 (nr 360) om lindring i obemedlades och mindre bemedlades tandvårdskostnader m. m.* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Anders Lundstedt.